

Mikko Paunio: Hourulan väen ilmastoavallankumous

Ilmastoahdistusrealismia tosikoille ja veitikoille

OLAVI KANERVISTO

Keskustelupalstamme kestoaiheista toiseksi eniten puheenvuoroja — tätä kirjoitettaessa kymmenessä vuodessa jo yli 13.400 — on kerryttänyt keskustelu ilmastonmuutoksesta. Onko suursäätälä muuttunut peruuttamattomasti, ja miten suuri osa lämpötilan noususta on ihmisen toiminnasta aiheutuneen hiilidioksidimäärän syytä? Voisiko sen vielä torjua, ja miten? Nettidebatti on vellonut laidasta laitaan kuin Kansanradio, jossa puheenvuoroja käyttävät niin huumorintajuiset kuin –tajuttomatkin tosikot sekä taitavat trollaajat.

Mikko Paunio on usin pamfletti aiheesta sijoittunee jälkimmäiseen kategoriaan siitä huolimatta, että tekijä oli osallistunut kirjoituksellaan myös kotimaisen ajatuspajan viime vuonna ilmestyneeseen vakavahenkiseen esseekokoelmaan ”Ympäristörealistin käsikirja”. Paunio anti siinä oli ”Muovihysteria”-niminen artikkeli, jossa käsiteltiin joukkotiedotusta maailman meriin vuosittain dumpatusta kahdeksasta miljoonasta tonnista jätemuovia ja ”muoviähkyyn kuolevista valaista”.

Paunio malttoi muistuttaa, että käänköpuolena on ollut ruokahygienian valtava parantuminen kehittyvissä maissa, joissa muovipakkaukset ja kylmäketju ovat romahduttaneet yhdyskuntajätteeseen sisältyneen biojätteen määrän.

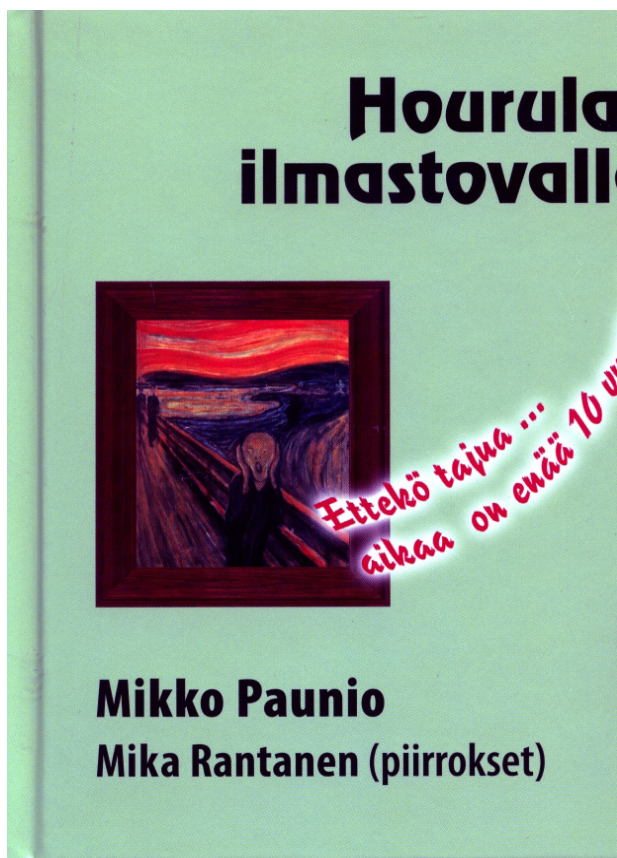
Muovihysteriakeskustelun seurauksena EU kuitenkin päätyi kieltämään mm. kertakäyttöiset mehupillit sen sijaan, että olisi estetty Euroopassa ”holtittomasti kerätyn tai kaatopaikkalajittelussa syntyneen” eli jatkojalostukseen käyttökeltvottoman muovijätteen vienti kierrätyksen nimissä köyhimpiin maihin ja lopulta valtameriin: ”Pitkin 2000-lukua teollistuneista OECD-maista myytiin lopulta vuosittain noin kahdeksan

miljoonaa tonnia hyväuskoisten muovi-/ilmastoahdistuneiden kansalaisten erilliskeräämää tai kaatopaikkalajittelussa syntyvää, huonolaatuista kotitalouksien paalattua muovijätettä Kiinaan.”

”Myös Suomi on osallistunut näihin roskaamistalkoisiin ja on tietenkin osasyllinen, koska toimivalta ympäristönsuojelussa on sataprosenttisesti Euroopan Unionilla.”

Vastailmestyneessä kirjassaan Paunio päivittää:

”Kun Kiina kielsi likaisen ’kierrätys’muovin tuonnin 1.1.2018, Malesiaan vietiin 1,5 miljoonaa tonnia rikkaiden maiden muovirooskaa vuonna 2018 karmein seurauksin.”

"Kun Malesia symbolisesti palautti takaisin 3000 tonnia eli murto-osan sinne viedystä muoviroskasta, maailman valtamedia alkoi heräillä. Kun Filippiinit palautti mitättömän määrän Kanadan sinne viemästä muoviroskasta, YLE uutisoi tämän ja otsikoi Kanadan hakeneen muoviroskansa pois Filippiineiltä."

Kirjassa ei kyseenalaisteta ihmisen vaikutusta maapallon lämpenemiseen varsinkaan, kun jo ensimmäinen ruotsalainen Nobelin kemianpalkinnon saanut Svante Arrhenius oli onnistuneesti selittänyt kasvihuoneilmaston vaihtelulla niin äsken kuin vuonna 1896. Tekijä keskittyy tarkastelemaan nykyisen vihreän ympäristöpolitiikan aikaansaannoksia ja varsinkin sen kehittyvien maiden kannalta usein täysin tavoitteiden vastaisia seuraamuksia:

"Vihreän kehityspolitiikan myötä länsimaiden kansanterveyden kivijalka eli institutionaalinen ympäristöterveystyö vietiin sivuraiteelle. Mikäli köyhiltä mailta kielletään veden kulutuksen taso, viemärointi sekä jatkuvatoimisen sähköverkon mahdollistamat kylmäketju

ja vesihuollon infrastruktuuri, 800 miljoonan ihmisen aliravitsemusta ei voida eliminoida. Aliravitsemus ei johdu niinkään ruuan puutteesta, vaan pääasiassa siitä, että pienet lapset ennen ensimmäistä syntymäpäiväänsä sairastavat jatkuvasti ripulitauteja."

Myös IPCC:n "raportit", Naomi Klein ja Greta Thunberg –ilmiön uutisointi käsitellään mediakriittisesti ja herkullisen sarkastisesti.

Kirjoittaja on Helsingin yliopistosta valmistunut erikoislääkäri, joka toimii mm. American Council on Science and Health –järjestössä. Tärkeimpänä yli 40 artikkelistaan kansainvälisissä lääketieteellisissä julkaisusarjoissa hän pitää sitä, jonka ansiosta WHO muutti maailmanlaajuisia tuhkarokkorokotusstrategiaansa.

Opus on vain 120-sivuinen, joten sen lukaisee helposti yhdessä illassa. Jokaista lukua täydentävät runsaat lähdeviitteet ja lisätietolinkit, ja lopussa on aukeaman laajuinen henkilöhakemisto. Mainiosta karikatyyrikuvituksesta niin suomalaiset kuin kansainväliset ilmastonmuutosvaikuttajat ovat helposti tunnistettavissa.

Lopuksi vielä tyylinäyte teoksen 2. luvusta "Vihreän politiikan kaksoisstandardit":

"Vihreä eliitti on viimeisten 20 vuoden aikana onnistunut usein järjestämään tärkeät ympäristökokoukset upeissa lomakohteissa: Bali, Cancun, Marrakesh, Davos... Näissä kokouksissa kelpaa ihmetellä maailmanmenoa veronmaksajien piikkiin ja kehittää ideoita, joilla asetetaan kieltoja ja rajoituksia meille taviksille. Nämä kiellot ja rajoitukset ovat erityisen vahingollisia maailman köyhille ihmisille".

"Kyllä sitä kelpaa tavallisten ihmisten rahoilla viettää aikaa ilmastoidussa viiden tähden hotellin aulassa tai lempeän pasaatituulen puhaltaessa uimarannalla Balilla siemailen mojitoa ja gin tonicia small talkin ja tiikerirapujen napostelun parissa ja pohtia, miten tavallisten ihmisten tulee muuttaa käytöstään Aurelio Peccein ajatusten/pakkomielteiden mukaisesti ja miten myös meidän suomalaisten tulee jakaa rikkautemme köyhän maailman kanssa."

n väen ankumous

